

ΟΙ ΣΠΕΡΑΓΜΟΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΥΠΟ ΧΑΡΗ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΡΟΖΑ ΛΑΜΠΙΡΗ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— Χαίρο πολὺ... εἶπε Ἰησὺ ὁ Γαλιλαῖος.
 Ὁ Λαμπιρὸς ἔβραζε, μιλῶν συζητητικῶτα.
 Ἡ ἀδιάρκεια, ἡ διαρκεῖς ἀσπίς τοῦ νέου τὸν ἐρέθισε. Ἐκανε τὴ λύσσα του μεγαλειότερη, αἰσθάνονταν τὴ διάθεσιν αὐτῆ καὶ νὰ τοῦ στοίχησιν τὸ κάρφον, νὰ τὸν στραγγαλίσῃ!...

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ δάγκωσεν τὰ χεῖρά του καὶ εἶπε στὸ Γαλιλαῖο:
 — Ἔσθεις τί ζῆτο ἔδω;
 — Ὅχι, κύριε.
 — Ὅχι; Ἄ, ὅχι ἔ; Ποῦν καὶ... Ὡς τὸ μάθη ἀμέσως. Ζητῶν τὴν κόρη μου!...

Ἡ θέσις τοῦ Γαλιλαῖο ἦταν δύσκολη. Τί θ' ἀπαντοῦσε; «Ἡ κόρη σας εἶν' ἔδω...»; Ὅχι βέβαια. Ἐπῆλε γέμισμα; Μὰ καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἠθέληε... Κάνοντας τίς σκεφάς αὐτές, ὁ Ἀνδρέας εἶχε μείνει λίγες στιγμὲς ἄφωνος...

Ἄφωνος.
 Ἡ καρδιά του σπργγόνανε... Ἐπῆνετο...
 — Ἀκούσατε τί σας εἶπα; τοῦ φώναζε ἄξαφνα. Ζητῶν τὴν κόρη μου. Ἡδὲ εἶνε ἡ Ρόζα;
 Ὁ Ἀνδρέας πῆρε τὴν ἀπόφασίν του. Ἐπῆλε τὴν ἀλήθειαν καὶ διὰ παρασπῆζον τὴν ἀγαπημένην του, ἂν ὁ πατέρας τὴν ἀπειλοῦσε νὰ τὴν καταποιήσῃ πάνω στὴν ὁρμή του. Γόρσιε λοιπὸν καὶ εἶπε στὸν Λαμπιρὸν:

— Μποροῦσα νὰ σᾶς ποῦ φέμισμα, κύριε. Μὰ δὲν διὰ τὸ κόμω. Ἡ κόρη σας, ἡ δεσποινὶς Ρόζα, εἶν' ἔδω...

Ὁ Λαμπιρὸς ἐφρόναζε.
 — Τοῦμάς νὰ μοῦ τὸ λές αὐτὸ ἔτσι ἀτάχαρος; φώναζε. Ποῦν καὶ... Ὡς τὸ βροῦμε τὸν θάνατον ζωός. Ὁδῆσέ με στὴν κόρη μου.

Κ' ἔκανε νὰ περάσῃ μπρός.
 Ὁ Γαλιλαῖος τὸν σταμάτησε.
 — Σταθίτε, κύριε. Ἡ δεσποινὶς μοῦ ζήτησε ἄπιστο καὶ τῆς τὸ ἔδωσα. Πῶς σῆτι μὴν ἀφορσῆ, μισοπειθαμένη. Τί σκεπτόσθε νὰ ζήμει;

— Δὲν θὰ σοῦ δώσω λόγο, ἀγροῦ! οἰφθαλμὸς ὁ Λαμπιρὸς καὶ, ζωὴς νὰ σταθῆ περὶ, ἐσπρόχες τὸν Ἀνδρέα καὶ ὤρμησε πρὸς τὸ διαμῆτιό του σὺν λυσσοσπένοντι.

Ὁ Γαλιλαῖος ἔτρεξε κατὰ τὸν φωνάζοντα:
 — Σᾶς εἶπα σταθίτε. Σᾶς ἀπαγορεύω νὰ μιλήτε στὸ σπίτι μου!... Μὰ ὁ Λαμπιρὸς δὲν τὸν ἀκούε. Ἦταν ἔξω φρενῶν ἀπὸ τὸ θυμὸ του.

Βλέποντας ὁ Ἀνδρέας πὸς μίταια τοῦ φώναζε νὰ σταθῆ, ἔτρεξε πρὸ γρηγορᾶ, τὸν πρῶτατος ἀφῆκε στὴν εἴσοδον τοῦ ἀτελείου του καὶ στήθεος μπρὸς στὴν πόρταν, φελοῦντάς του τὴν εἴσοδον.
 Ὁ Λαμπιρὸς ἔξερμῆν...

Βροζόνταν σὲ κατὰσταν τρεῖλας, ἀλλοφροσύνῃς. Τὸ αἷμα τοῦχε ἀντίει στὸ κεφάλι. Ἐτρεψε ὄλοκαρμος ἀπ' τὴν ὁρμή του.

Μόλις εἶδε τὸν Γαλιλαῖο νὰ τοῦ φράξῃ τὴν εἴσοδον, φώναζε μὲ σπργγμένα δόντια:

— Φύγε ἀπὸ μπρὸς μου, ἄδελφ'... Κάμει τόπο, σὺλῆ!...
 Ἀδιαφοροῦντα γὰ τὴς βρισκῆς τὸν ὁ Ἀνδρέας δὲν κουνήθηκε ἀπὸ τὴ θέσιν του. Στήθεός τὰ δύο του χεῖρα στὰς παραστάτες τῆς πόρτας καὶ εἶπε στὸ Λαμπιρὸν:

— Δὲν θὰ περάσετε, ἂν δὲν μοῦ πῆτε τί σκεπτόσαστε νὰ ζήμει. Ἐτρελλεθίκατε, λοιπὸν! Θέλετε νὰ θανατώσετε τὸ παιδί σας!...

Ἡ Ρόζα, ἀνήσυχη ἀπ' τὴ στιγμή πὸς χτύπησε ἡ πόρταν, ἀνασηκώθηκε στὸ χροβάδι καὶ περιεμε μὲ χτυποζῶφιν νὰ διηποῦσε εἶνε.

Ἐξῆρα, ἡ φίλη της, ποῦ εἶχε τρέξει στὸ τῆμα καὶ κῆτταζε πίσω ἀπὸ τὴς χορτίνες, φώναζε τρομαγμένη:
 — Ὁ πατέρας σου!... Θέει μὴν, χαθίκαμε!...

Ἡ Ρόζα ἐννοῖωσε τὴν καρδιά της νὰ σταματᾷ. Τὸ ἀπρόοπτον αὐτὸ τὴ χτύπησε κατακέφαλα, σὺν κεραυνός. Μολαταῦτον δὲν ἄφησε τὸ φόβον της νὰ τὴν καταβάλλῃ. Δὲν κινδύνεισε μόνον αὐτὴ στὴν πε-

ρίττωσι πὸς παρουσιαζόταν ἔξερμα. Κινδύνεισε καὶ ὁ ἀγαπημένος της.

Ἦξερε καλὰ τὴ μορφοῦσε νὰ συμβῆ μεταξὺ τοῦ πατέρα της καὶ τοῦ Ἀνδρέα. Μὰ ἤλπιε πὸς ὁ Γαλιλαῖος θ' ἀπειλοῦσε τὸν πατέρα της, βεβαιωνόντας τὸν πὸς δὲν τὴν εἶχε δῆ, πὸς δὲν ἤξερε πὸς εἶνε...

Μισοσπρονμένη στὸ χροβάδι, ἀφορηζόταν μ' ἄγωνία, σπργγόντας τὰ δόντια της γὰ νὰ μὴ σωραστῆ κατὸ ἀπὸ τὴν ἔξερμῆν...

Ἄκουσε ἔτσι ὅλη τὴ συζήτησιν πὸς ἔγινε μεταξὺ τοῦ πατέρα της καὶ τοῦ Σπργγοῦ. Ἄκουσε τὸν Ἀνδρέα νὰ λέη στὸν πατέρα της ὅλη τὴν ἀλήθειαν, νὰ τοῦ ὁμοιοῦσῃ πὸς ἡ κόρη του βροζοετα σῆτι του καὶ κάπως ἀπ' τὸ φόβον της.

Μολαταῦτα, ὅταν οἱ δύο ἄνδρες ἔφτασαν μπρὸς στὴν πόρταν τοῦ ἐργαστηρίου, δὲν ἔδωσαν καθόλου. Πῆδησε κατὸ ἀπ' τὸ χροβάδι της καὶ περιεμε νὰ διη τὸ ἄπογίνῃ.

Ἡ φίλη της εἶχε κερῶσι ἀπ' τὴν τρεμῶσιν της.
 — Τί θές νὰ ζήμεις, γὰ τὸ Θεό! τῆς φηθῆσε ἡ Ἀγγή.
 Ἡ Ρόζα τὴν κῆτταζε ζωῆς νὰ τῆς δώσῃ ἀπάντησιν.

Στὴν πόρταν τοῦ ἀτελεί ἀκούστηκε ξανά τὴ στιγμή αὐτὴ ἡ ἀπύτομη φωνὴ τοῦ Λαμπιρὸν:

Παραμέρισε, σοῦ εἶπα. Φύγε ἀπ' ἐμπρὸς... εἰδείμ'...
 Ὁ Γαλιλαῖος δὲν ἔδωσε καμιά ἀπάντησιν.
 — Θὰ φύγῃς; οἰφθαλμὸς ὁ Λαμπιρὸς.
 Μὰ καὶ αὐτὴ τὴ φωνὴ ὁ Ἀνδρέας ἔγινε ἀτάχαρος στὴ θέσιν του, ζωῆς νὰ τοῦ δώσῃ ἀπάντησιν.

— Ἄ, ἔτσι, σὺλῆ, τοῦμάς νὰ μοῦ ἀντιπέμεις;... Ἀγροῦ!... ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ πατέρα της Ρόζας. Θές λοιπὸν νὰ σὲ σκοτώσω...

Ἄπ' τὰ λόγια τοῦ Λαμπιρὸ καὶ τὴ φωνὴν τοῦ ἐπαλοοῦσῆσε, ἡ διὰ νέες κατὰλῶνας πὸς κατὸ τρωερό, κατὸ τὸ αἰαῖσι ἐπρόχρῃσε νὰ συμβῆ...

Ἡ Ἀγγὴ σωραστῆκε στὸ χροβάδι, μὴ μποροῦντας νὰ σταθῆ περὶ στὰ πόδια της.

Ἡ Ρόζα δὲν εἰδοῦσε καθόλου. ὤρμησε ἔξω ἀπὸ τὸ διαμῆτιον, μὲ βήματα κλονοῦμενα, κλονοῦ καὶ ἀπῆλθε.

Μαῖωνοντας στὸ ἀτελεῖ, εἶδε τὸν Ἀνδρέα ὀρθο πάντα ἔμπρὸς στὴν πόρταν καὶ τὸν πατέρα της νὰ τὸν ἀπειλῆ ζωατότας γροσιμένο ἀπάνω του τὸ πιστόλι του!...

Θέλησε νὰ φωνάξῃ, μὰ ἡ φωνὴ της πνίγηκε στὸν λάργγγά της...

Τὴν εἰσοδοῦ της στὸ ἀτελεῖ δὲν τὴν ἀντέληφθη οὔτε ὁ Ἀνδρέας, πὸς τῆς εἶχε γροσιμένες τὴς πλάτες, οὔτε ὁ πατέρας τῆς πὸς ὅλη του τὴν προσηχὴ στὸ Γαλιλαῖο, σημαδεῦντάς του, γεμῆσι λέσσα καὶ μῖσος.

Τὰ γόνυα τῆς Ρόζας ἔτρεμαν. Ὡς σωραζόταν κατὸν, μὰ ἡ λαχτάρα της γὰ τὸν ἀγαπημένο της τῆς ἔδανε δύναμιν καὶ ζωατόταν ὀρθῆ, ὀρθομένη στὴ θέσιν της, μὴ μποροῦντας ὅμως οὔτε βῆμα νὰ ζήμει, οὔτε νὰ μιλήσῃ.

— Φύγε ἀπὸ μπρὸς, φώναζε πάλι ὁ Λαμπιρὸς στὸν Γαλιλαῖο, ἀλλοῦς σὲ σκοτώσω σὺν σὺλῆ!
 Ὁ Ἀνδρέας σταύρωσε τὰ χεῖρα στὸ στήθεος του καὶ δὲν τοῦδωσε ἀπάντησιν.

— Θὰ φύγῃς!... Ὡς σοῦ σωραζῶ τὰ μυαλὰ στὸν ἀέρα!...
 Ἡ κόρην τοῦ πιστολιῦ τοῦ Λαμπιρὸ ἀγγίξε σφεδρὸν τὸ μῆτοπον τοῦ νέου.

Μὰ ὁ Ἀνδρέας ἦταν ἤρημος καὶ ἀτάχαρος, μὲ μὰ ἔκφρασι περιφρονησῆς στὸ πρόσωπόν του.

Ὁ Λαμπιρὸς εἶχε φτάσει περὶ σὲ σημεῖον μανίας.
 — Φύγε!... μούγγρῃσι γὰ τελευταία φωνά.

— Ὅχι! ἀπάντησε ὁ Ἀνδρέας.
 Ὁ Λαμπιρὸς ἔτρεψε τὰ δόντια του γεμῆτος λέσσα καὶ πυροβόλησε...

Μὰ κρηγῆν πόνον ἀκούστηκε καὶ ἔνα σῶμα σωραστῆκε στὸ πάτωμα.

Μὰ δὲν ἦταν ὁ Γαλιλαῖος αὐτός πὸς χτυπήθηκε. Κ' οἱ δύο ἄνδρες γόρμησαν καὶ κῆτταζαν στὸ ἀτελεῖ περιεργοί, γεμῆσι φρενὴ καὶ ἄγωνία...

Στὴ μέση τοῦ ἐργαστηρίου, δύο βήματα πίσω ἀπ' τὸν Ἀνδρέα κείτονα, σωραζομένη, ἡ Ρόζα, βουτηγμένη στὸ αἷμα της, κλονοῦ, κλονοῦ σφεδρὸν, μὲ μισοκλειστα τὰ βλέφαρα!...

Ὁ Λαμπιρὸς ἄφησε τὸ πιστόλι νὰ τοῦ πέσῃ ἀπὸ τὰ χεῖρα...

(Ἀκολουθεῖ).

